

PRI STAVBE IHRISKA V PRIBIŠI BULDOZÉR NERAZ ZAPADOL DO MOČARISKA

Prvý oficiálny zápis o vzniku jedného z najpopulárnejších športov v Pribiši pochádza z roku 1972, kedy bol založený futbalový oddiel TJ JHR Pribiš. Zakladateľmi boli Jozef Slávik, Vladimír Bobáň, Emil Dančo, Viktor Ďaďo, Milan Ďaďo a Jozef Mudrončík.

PRVÝ STRELEC PRIBIŠA

Zo začiatku chlapci začali hrať iba menšie turnaje o debničku vína a až z hľadiska tlaku mládeže sa klub prihlásil do súťaže. Začiatky boli ťažké, vzhľadom na všetky vybavovania okolo futbalového oddielu na okresnom výbore. Taktiež bol problém so zaistením ihriska pre odohranie majstrovských zápasov, čo sa podarilo vyriešiť zapožičaním hracej plo-

chy v Oravskom Podzámku za finančnú sumu 500 Kčs. Vtedy sa aj jeden z najväčších fanúšikov Ludovít Mudrončík rozhodol voziť hráčov na každý zápas na svojom vlastnom vozidle V3S. Sezóna 1972/1973 nebola pre futbalistov veľmi úspešná, nakoľko neboli dostatočne skúsení a z 11 mužstiev sa umiestnili predposlední. Prvým strelcom Pribiša v majstrovskom zápase sa stal Emil Dančo. V zápase proti Kralovanom vsietil pri remíze 2:2 oba góly. Zakúpenie a pranie dresov zabezpečoval Jozef Slávik.

ZAČALA VÝSTAVBA IHRISKA

Nasledujúca sezóna sa niesla v podobnom duchu. Klub postihla séria prehiev, kedy mladší chlapci odišli do ško-

ly. Mužstvo sa iba lepilo. Podľa všetkého bolo asi najväčším kameňom úrazu nemať vlastné ihrisko. Pre nesplnené sľuby funkcionárov MNV (výstavba ihriska, finančná podpora) sa rozhodol Jozef Slávik predsedníctvo vtedy zanechať. Toto vzbudilo u vedenia MNV rozruch a rozhodli sa, že budú futbal v obci podporovať. Vtedy Jozef Kováčik uvoľnil 5-tisíc Kčs a futbalový oddiel sa pohol vpred. Telovýchovnej jednote poskytol finančnú pomoc OV ČSZTV v Dolnom Kubíne, aby si kúpili výstroj.

Na druhú súpravu dresov si futbalisti i funkcionári prispeli z vlastného vrecka. Kopačky si kúpil každý futbalista sám. Veľkým futbalistom bol vtedy kapitán mužstva Emil Dančo,

ktorý v 32 rokoch nevymeškal od založenia FO ani jeden priateľský a majstrovský zápas. Najväčšie potešenie prišlo, keď sa na ihrisku objavil prvý buldozér. Na jar v roku 1975 sa začalo s výkopom. Najhoršie bolo, že pôda bola močaristá a aj nevlúdna na daždivé počasie. Spomínaný buldozér neraz zapadol do močiara a tempo prác sa značne spomalilo. Nakoniec sa predsa len podarilo plochu vyrovnať a upraviť na potrebné rozmery ihriska. O brigádnikov nebola núdza a snaha vybudovať ihrisko bola veľká. Pre šport proste žila celá obec, aby v roku 1976 už mohli ihrisko slávnostne otvoriť.

Pokračovanie na 8. strane

ÚVODNÍK STAROSTU

Milí spoluobčania, máme za sebou ťažké obdobie poznačené pandémiou koronavírusu. Život sa na niekoľko mesiacov zastavil nielen v našej obci, ale takmer na celej planéte. Toto obdobie prinieslo so sebou veľa neistôt a otázok - čo a ako ďalej. Pociťovali sme to i na obecnej úrade, keď sme museli z nariadenia štátu zrušiť všetky plánované akcie a podujatia. Nechceme sme k tomuto zákazu prispeli aj tohtoročným nezorganizovaním tradičnej zabíjačky, pretože sme vás chceli „trochu vyhladovať“. Samozrejme, budúcoročnú fašiangovú zabíjačku plánujeme zorganizovať spolu so zimnou sánkovačkou na futbalovom ihrisku. Plánujeme tam vyu-

žiť aj v zime nevyužitú novú šatňovú a terasovú priestory. Následne nato sme museli odvolať tradičný stolnotenisový turnaj, uvítanie detí malo iba formálny charakter doručenia malých darčiekov a 40-eurovej poukážky.

Po zohľadnení aktuálnej situácie, odporúčani z spoločných rokovaní starostov Dolnej Oravy a schválených hygienických opatrení sa tento rok neuskutočnia temer žiadne obecné podujatia na Dolnej Orave, medzi nimi ani naše tradičné obecné slávnosti Mrkvárske hody. Mal to byť jubilejný 10. ročník, ktorý sa presunie o rok.

Tento rok bude pre nás všetkých chudobný nielen na kultúrne podujatia, zastavené

sú zatiaľ aj všetky dotácie zo štátu, z ktorých sme v prípade úspechu čerpali. Obec tento rok pociťuje aj obrovský výpadok podielových daní, nakoľko kríza postihla celú ekonomiku Slovenska. Dokončili sme už iba rozbehnuté investície a akcie, na ktoré sme v minulom roku úspešne získali finančné prostriedky (vykurovanie administratívnej budovy obecného úradu, výstavba šatní na futbalovom ihrisku). No ani počas tohto roku nebudeme sedieť so založenými rukami, budeme pokračovať a udržiavať našu obec čistú. Zároveň budeme investovať z obecných prostriedkov do potrebných opráv a rekonštrukcií.

V neposlednom rade sa tento rok zrušil aj sviatok všetkých

mám, Deň matiek. Aj takto by som sa chcel prihovoriť všetkým matkám, ktorých sviatok sme si nemohli patrične uctiť, pretože pre každého človeka je jeho matka najdôležitejším človekom na svete. Od detstva až po posledné chvíle pred odchodom z tohto sveta si človek nesie v sebe jedinečný a neopakovateľný obraz svojej matky. Matky, ktorá všetko chápe, odpúšťa, vždy poľutuje a bude stále milovať svoje dieťa bez ohľadu na to, aké je.

Milí spoluobčania, verím, že táto pandémia nám pripomenula, že si budeme ako komunita bližší, budeme si viac pomáhať a tiež si budeme viac vážiť jeden druhého.

Rastislav Suroviak

KRÍZA

Moji milí rodáci, Pribišania! Od polovice marca tohto roku sme všetci prežívali obdobie veľkých obáv, neistôt, obmedzení i neočakávaných a niekedy nepríjemných zmien v našich životoch. Dôvodom týchto skutočností bola a stále je pokračujúca pandémia nového, veľmi nákazlivého a nebezpečného vírusu. Možno ste sa niekto z vás zamýšľali nad tým, prečo svet postihlo toto trápenie a možno niekomu napadla otázka, či by súčasná situácia mohla do našich životov priniesť i niečo pozitívneho.

Nás, ktorí sa hlásime ku kresťanskému vierovyznaniu, a ktorí sme boli zvyknutí na to, že minimálne v nedeľu sme sa v kostoloch spoločne schádzali na bohoslužbách, určite nepotešilo úplné obmedzenie tohto najdôležitejšieho prejavu nášho vzťahu k Bohu, a to i v priebehu najväčších kresťanských sviatkov – Veľkej noci. Na druhej strane sme si asi mnohí hlbšie uvedomili, aký obrovský a nenahra-

diteľný dar nám Ježiš zanechal práve v Eucharistii. Možno tiež teraz, keď už opäť môžeme spoločne sláviť sväté omše, s väčšou radosťou a pozornosťou prežívame tieto vzácne chvíle s naším Pánom a Spasiteľom.

Priznám sa, že v priebehu krízy vo mne často rezonovali slová sv. apoštola Pavla, ktoré napísal ako povzbudenie, v liste určenom pre veriach do ním založenej kresťanskej obce v Ríme. Pavol sa najprv pýta: „Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Azda súženie, úzkosť alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč?“ (Rim 8,35) A hneď aj odpovedá: „Ale v tomto všetkom slávne víťazíme skrze toho, ktorý nás miluje. A som si istý, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ (Rim 8,37–39)

Tento text mi prišiel na rozum i vtedy, keď som si na internete prečítal rozhovor s pražským taxikárom, ktorý ako prvý pacient s Covid-19 v Česku dostal experimentálny liek remdesivir. Jeho zdravotný stav bol veľmi vážny, ale v súčasnosti sa po prekonaní nemoci zotavuje a jeho život sa vracia k normálu. Najviac ma na tom rozhovore oslovil fakt, že ten človek si nestážoval na nepriazeň osudu, ako to často robia ľudia s podobnými skúsenosťami, ale verejne vyznal, že najväčšou oporou v priebehu jeho boja o život mu bol Boh a Ježiš. Taktiež sa v tomto rozhovore zdôveril, že na základe toho, čo zažil počas nemoci, si prehodnotil poradie svojich životných hodnôt – že nemá cenu naháňať sa za nejakým materializmom, že sú na svete veľmi dôležité veci ako rodina, láska k blížnemu, radosť zo života, a pre šťastný život sú dôležité i na prvý pohľad maličkosti ako napríklad prechádzky po lese a podobné, úplne obyčaj-

né veci.

Myslím si, že apoštolove slová i životný príbeh toho taxikára nás môžu viesť k tomu, aby sme si každý hlbšie uvedomili, že každá kríza, ktorú správne uchopíme a prežívame s vedomím, že náš Pán je stále na našej strane, chce nám pri každej situácii svojou milosťou pomáhať, nás môže priviesť k niečomu pozitívnemu. Nebojím sa povedať – a nielen moje životné skúsenosti mi to potvrdzujú, že práve skrze našu chuť a odvahu prekonávať rôzne životné nepríjemnosti a prekážky môžeme na prirodzenej i nadprirodzenej rovine nášho človečenstva lepšie a rýchlejšie napredovať na ceste dokonalosti, „...kým nedospejeme všetci k jednote viery a poznania Božieho Syna, k zrelosti muža, k miere plného Kristovho veku.“ (Ef 4,13) Vyprosujem vám všetkým veľa Božích milostí, síl a odvahy k zvládaniu každodenných problémov. V modlitbách spojený

O. Jaroslav OCD, Slaný

OBECNÝ ÚRAD VYKURUJE NOVÝ KOTOL

Pribiš získal minulý rok dotáciu osemtisíc eur na vybudovanie vykurovania obecného úradu. Získané financie obec investovala do kúrenia na obecnom úrade v administratívnej budove. Spoluúčasť predstavovala dvetisíc eur. „V pivnici pod

obecným úradom sme umiestnili kotol a vedľa obvodovej steny postavili komín,“ povedal starosta Rastislav Suroviak. „V kotli je možné kúriť peletami alebo drevom, odskúšali sme obidve možnosti.“ V celej administratívnej budove pribudli

nové radiátory spolu s rozvodmi tepla. Po vybudovaní kúrenia obec požiadala distribútora elektriny o zníženie kapacity ističa, ktorý sa z hodnoty 132 A znížil na 80 A, čo obci ušetrí finančné prostriedky. V kultúrnom dome ostalo elektrické

vykurovanie. Bude tam nainštalované meranie, na základe ktorého si potom nájomca spotrebovanú elektrickú energiu uhradí. Jedinou výhodou elektrických vykurovacích telies je, že ich obsluhu zvládne aj samotný nájomca.

CESTA KU JÁNOVI

Davčovka sa pustili do opravy a správneho trasovania cesty ku Jánovi. Každý pritom prispel sumou dvetisíc eur. Cesta bude slúžiť všetkým občanom, zároveň aj ako požiarna cesta pre Davčovku a Paseku. „Na začiatku sme cestu vytýčili a okolité kroviny vyrezali a zoštíepkovali,“ povedal starosta Rastislav Suroviak. „Odstránenie a štiepkovanie týchto krovín bolo zadarmo, vlastne za odber vzniknutej štiepky. Následne sme naryli

cestu veľkým pásovým strojom.“ Keďže cesta bola v určitých úsekoch na mäkkom a podmáčnom podloží, naviezla sa na ňu metrová vrstva skál na spevnenie. Po celej dĺžke cesty je vykopaný kanál, v dvoch miestach sú osadené kanalizačné rúry na odtok daždovej vody. Ostáva už len cestu vysypať makadamom. „Pevne veríme, že cesta bude dlhé roky slúžiť všetkým a budeme si ju vážiť a udržiavať v zjazdnom stave,“ dodal starosta.

Obec Pribiš, urbárske pozemkové spoločenstvo a Pasienkové a pozemkové spoločenstvo

L'UBKO, ĎAKUJEME!

S triedeným zberom v obci nám výraznou mierou pomáha Ľubko. Vie presne, kde čo patrí.

Zbiera papier, železo a elektroniku. Naposledy odovzdal tonu papiera, ktorý vymenil za hygienické potreby pre deti

v materskej škole. Je šikovný a ľudia vedia, že sa na neho môžu spoľahnúť.

Popritom stíha i ďalšie práce - čistenie schodov a okolia altánku, zemetanie.

Za služby pre obec mu patrí obrovské poďakovanie.

MÁRIA, MATKA CIRKVI I NAŠA MATKA

Plnohodnotný život kresťana spočíva v jeho vnútornom presvedčení, že Kristus žije. Ježiš nie je len postavou, ktorá prežila svoj život v istej dobe, zanechala nám žiarivý príklad a spomienku, a potom odišla. Ježiš žije, preto ho aj Sväté písmo nazýva Emanuelom, teda Bohom s nami.

Obdobie po zoslaní Ducha Svätého je aj vzácnym obdobím zrodu Cirkvi, do ktorej Zmŕtvychvstalý posielal svojich pastierov a svoju Matku nám dáva za Matku našu ako Matku Cirkvi.

Keď sv. Ján neskôr písal evanjelium o Božej láske a hovoril o Panne Márii, spomína ju ako ženu z Knihy Genezis, Matku Božieho Syna – plnú milosti, dokonalú spolupracovníčku, učeníčku a zároveň Ježišovu vychovateľku, Matku bolestnú, no i ako našu milovanú a drahú Matku.

V čase Ježišovho učenia na hore o blahoslavených čistého srdca, tichých, plačúcich i tých, ktorých nenávidia..., ona stojac pred svojim Synom Ježišom pozorne počúvala, učila sa. Všetci sú blahoslavení a šťastní, ktorí si berú Máriu za svoj vzor.

Na Golgote Mária podošla bližšie ku krížu, na ktorom bolo pribité i telo z jej tela. Vediac, že zostáva málo času, možno túžbou hovorí: „Syn môj a môj

Pán, vezmi ma so sebou...!“

Ježiš pozrel na ňu s nepredstaviteľnou nežnosťou a bolesťou. Bola to žena, ktorej podľa Simeonovho prorocstva práve meč bolesti prenikal dušu. Žena, ktorá bola predurčená, vyvolená a formovaná byť mu matkou na zemi...

Ten Ježišov pohľad žiada od každého z nás hlbokú úctu a pravý súcit. Teraz je tá chvíľa, o ktorej jej Syn v Káne povedal, že ešte neprišla jeho hodina. Vtedy myslel presne na túto hodinu. Na hodinu, keď odíde, aby ona pokračovala v jeho práci v Cirkvi zrodenej z jeho boku ako Matka Cirkvi i Matka tých, ktorí uveria v jeho meno a stanú sa Božími deťmi.

Nadišla Ježišova a Máriina hodina. Jeho hodina návratu k Otcovi, ale i jej hodina, keď musí zostať a úpenlivo prosiť, ako ju Syn naučil, nech sa tí jeho nestratia. Je to čas, keď ju Kristus musí požiadať, aby prijala Jána a v ňom všetky Božie deti, všetkých bratov a sestry ako svoje. Ježišova cesta sa stala jej cestou, a ona musí vypiť kalich utrpenia do poslednej kvapky. Odovzdáva sa svojmu Synovi, aby splnila Božiu vôľu, aby sa stala Matkou ľudí.

Po slovách: „Žena, hľa, tvoj syn“, a: „Hľa, tvoja Matka!“ (Jn 19,26-27), Ján plače a padne jej do náručia. Ona, vyčerpaná smútkom,

ale predsa Jána pokojne a nežne objíma. Vie, že znova prichádza pôrod. Teraz nie pôrod bez bolesti, ako bol ten prvý. Vie, že pri prvom jej bol zverený Boží Syn, Sväté dieťa, čisté ako ona sama. Prinesie jej radosť, múdrosť, veselosť a požehnanie s každým bozkom. Pri tomto druhom pôrode sa stane Matkou celého ľudstva, aj keď ju niektorí budú urážať i keď z času na čas zavíta na zem hľadať stratené ovce, ktoré Dobrý Pastier miluje.

No neskôr jej ľudstvo, ktoré predstavuje Kristova Cirkev, bude ako svojej Matke spievať chvály a jej sláva zažiarí, keď sa vesmír skloní pred Kráľovnou všetkých cností.

Na príklade Márie môžeme ľahšie pochopiť, že ľudské utrpenie má zmysel, ak je znášané z lásky, s túžbou splniť Božiu vôľu. Preto i najväčšia bolesť, nezmenší radosť v srdci tých, ktorí si bolesť zmierňujú najväčšou láskou.

Mária ako verná učeníčka svojho i Božieho Syna je jediná, ktorá vopred verí, že Ježiš vstane zmŕtvych. Je nám vzorom počúvania Božieho Slova ukrytých vo Svätom písme: „Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.“ (Lk 2,19).

Učme sa od Márie. Božie Slovo, ktoré som Vám tak rád vysvet-

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Najstarší obyvateľ:
Emil Ďaďo

Najstaršia obyvateľka:
Klementína Brieniková

Narodení od 5. 12. 2019
do 30. 6. 2020:
Annamária Kostrošová
Annabel Kováčiková
Tobias Juriga

Rodičom bábätiak srdečne gratulujeme a prajeme veľa zdravička a Božieho požehnanie.

ľoval počas svojho šesťročného pôsobenia medzi Vami si aj naďalej uchovával vo svojom srdci, premýšľajte o ňom a žite ho tak, ako nás povzbudila naša Matka Cirkvi v Káne Galilejskej: „Urobte všetko, čo Vám môj Syn povie!“

Peter Pitoniak, farár

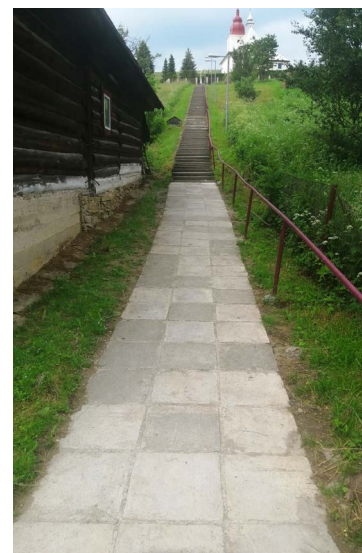
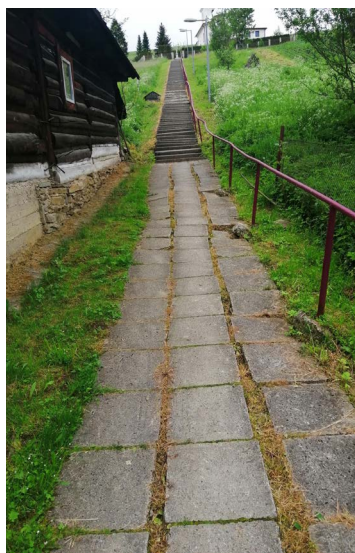
OPRAVA CHODNÍKA

Obec ani po korona kríze nezaspala na vavrínoch a s pomocou chlapov na aktívnych prácach sa pustila do potrebnej údržby v dedine. Prioritou bol chodník pod schodmi do kostola, ktorý bol dlhodobo v zlom stave. Bol nekvalitne obnovený a položený po rozkopávke vodovodnej prípojky. Keďže po ňom pravidelne chodí množstvo veriacich

na omše a je dôležitou spojnicou pre celú spodnú časť dediny, nutne si vyžadoval opravu.

Pracovníci obce preto nanovo vybrali chodníkové dlaždice, podsypali ich a opätovne položili.

O túto prácu sa zaslúžili Milan Greif a Ján Ďaďo, ktorých finálna práca bude slúžiť všetkým. Patrí im za to poďakovanie.

ŽIVOT V NAŠEJ ŠKÔLKE...

...sa opäť rozbehol po takmer trojmesačnej prestávke, počas ktorej sme sa venovali kompletnému upratovaniu. Pomohol nám aj Ondrej Suroviak vytepaním všetkých kobercov, ktoré v škôlke máme. Ďakujeme pekne.

Montovali sa nové nábytkové doplnky do triedy, do hygienických zariadení.

Upravovali sme okolie – rozvážala sa hlina a vyrovnával terén, zasiała sa tráva, vysádzali sa kríky, kvety. Veríme, že prostredie, ktoré upravujeme, skrášľujeme bude pre deti materskej školy oázou zelene, kvetov a radosti pri hrách na detskom ihrisku.

V januári sme v spolupráci s rodičmi usporiadali obecný karneval. Zisk z karnevalu a fašiangovej zábavy nám opäť pomohol, aby sme si prostredie škôlky vylepšili. K tomu nám dopomohol aj sponzorský dar v sume päťsto eur od miestneho urbárskeho pozemkového spoločenstva, za čo veľmi pekne ďakujeme. Vynovili sme hygienické zariadenia novými poličkami a zrkadlami, máme nové police na knihy, ktoré postupne zaplníme detskou literatúrou. Za sponzorský finančný dar ďakujeme rodinám Ondreja Suroviaka a Mareka Sagona.

V škôlke máme relaxačné kútiky, knihovničku – ježka, ktorú si

deti veľmi obľúbili a zvykajú si, že relaxovať u nás znamená vyťahnuť si z knihovničky knihu a prezerat' si obrázky. Predškôláci vedia z ilustrácie „čítať“ a tak si rozvíjajú svoju obrazotvornosť, fantáziu, rozvíjajú svoje komunikačné schopnosti. Vyskúšali ste už rodičia, aby vám čítali deti?

V marci nás navštívili prváci a krásne nám čítali. Deti sa tešia na každú rozprávku a veľa si z toho zapamätajú. Naše spoločné čítanie nám prináša radosť, múdrosť, bohatstvo ducha. Deti poznajú veľa básničiek, riekaniek, hádaniek z kníh našej knižnice. Nezabúdajte deťom čítať!

Po nútenej prestávke sme sa s radosťou vrátili do škôlky, deti sa tešia, že môžu tráviť čas so svojimi kamarátmi.

Na materskú dovolenku odišla učiteľka Mirka Brnická, ktorej veľmi pekne ďakujeme za prácu a za to, že priniesla veľa „slnka“ do škôlky. Budeme ho opatrovať, aby sme ho mali stále dosť. Skôr než odišla, stihla všetkých pofotiť a tak máme krásne fotografie krásnych detí, ktoré zdobia interiér.

Pri rannej rozcvičke sa pýtam detí: Kde si ideme zabehať? Deti: "Ideme bežať za Mirkou!" Krásne vyznanie.

Deti sa zoznamujú s novou učiteľkou, ktorú všetci poznajú, lebo je z Pribiša. Je to Dominika

Kostrošová.

Tento rok odchádzajú zo škôlky traja predškôláci – Sabínka, Karolínka, Dávid. Prajeme im veľa úspechov v škole. Diskotéka na rozlúčku bola výborná a aj torta, ktorú sme dostali od rodičov predškôlakov.

Prajeme všetkým škôlkarom i školákom slnečné a veselé prázdniny.

V škôlke nám upratuje a pripravuje jedlo Lucka. Tej prajeme, aby si dobre oddýchla, lebo obskakuje okolo nás ako včelička. Ďakujeme.

Ďakujeme Ľubkovi Suroviakovi, ktorý sa nám stará o čistotu okolo škôlky, a za to, že za zber papiera nám do škôlky zaobstaral dostatok papierových utierok, hygienických vreckoviek, ktoré teraz potrebujeme oveľa viac,

nakoľko klasické uteráky z hygienických dôvodov a opatrení nemôžeme používať.

Ďakujeme za dobrú spoluprácu obci Pribiš, osobitne starostovi Rastislavovi Suroviakovi.

Mgr. Renáta Mastráková

SPEVNŔOVANIE CIEST

Vlani v zime sa obci podarilo získať zo správy ciest frézovaný asfalt. Asfalt počas zimy uskladnila a v jarných mesiacoch ním postupne spevnila cesty v miestnej časti Pod Leština.

Keď sa tento frézovaný asfalt pri teplých slnečných letných dňoch ujazdí, vznikne pevná vrstva cesty. Samospráva sa bude snažiť postupne spevniť aj ostatné úseky miestnych ciest.

PROBLÉMY S ODPADOM

Obec neustále zdôrazňuje potrebu triediť odpad. V dedine sú na to vytvorené všetky podmienky. Napriek tomu zostalo vedenie samosprávy prekvapené, keď dostalo od spoločnosti Lupčianska s. r. o. reklamáciu a žiadosť o preplatenie nákladov za likvidáciu plastového odpadu. Spoločnosť nám predložila

la fotografie, čo všetko bolo v plastoch.

Občania si mýlia separovaný zber s komunálnym odpadom. Z fotografií bolo značné, že odpad nebolo možné separovať. Zamestnanci spoločnosti našli medzi plastovými fľašami a nádobami zvyšky uhynutých zvierat a komunálneho odpadu,

napríklad vo forme použitých detských plienok (kontajner na plasty v časti Pod Leština). „Znova dôrazne žiadame ľudí, aby podobné veci nerobili a nemýlili si nádoby na plasty s nádobami na komunálny odpad,“ povedal starosta Rastislav Suroviak. **„Ak nedôjde k náprave, obecné zastupiteľstvo bude nútené výrazne zvýšiť poplatok za komunálny odpad.“**

Následne kontajner na separovaný zber umiestnime na jedno kontrolované miesto a do domácností rozmiestnime vrecia na plasty, ktoré budú označené tak, aby bolo jasné, z ktorého súpisného čísla je vyhadzovaný komunálny odpad do plastov.“ Takýmto správaním si spôsobujeme iba to, že náklady na odvoz separovaného odpadu, ktoré platí zberová spo-

ločnosť Lupčianka s. r. o., sú vyfakturované obci. Tá ich potom musí kvôli niektorým nezodpovedným ľuďom platiť z peňazí nás všetkých.

Samospráva sa snaží vytvoriť čo najlepšie podmienky na to, aby obyvatelia nemali s likvidáciou odpadu problém. Po dedine sú rozmiestnené kontajner na plasty a sklo, takisto aj veľkoobjemové kontajner na rozmerovo veľký komunálny odpad. Občania môžu obci bezplatne odovzdať elektroodpad, papier, železo, šatstvo.

Spoločnosť Lupčianka s. r. o. tiež upozorňuje na to, že odteraz budú všetky nádoby na separovaný zber vopred kontrolované. Pri zistení, že sa v nich nachádza niečo, čo tam nepatrí, nebudú vyvezené a budú nahlásené na obecnú úradu.

POLOVNÍCI VYČISTILI POTOK

Polovnícke združenie Mladá hora sa rozhodlo vyčistiť miestny potok v úseku od futbalového ihriska po hranicu katastra Oravského Podzámku. Brigádnicami vyzbierali množstvo smetí, približne päťdesiat vriec, ktoré následne vytriedili na sepa-

rovaný a komunálny odpad. Polovníkov teší, že Pribišský potok je opäť čistý. V budúcnosti chcú vyčistiť celé koryto. Treba pochváliť aj obyvateľov Pribiša za separáciu, pretože všetok ten odpad bol pravdepodobne odpad ešte z minulosti.

OPRAVA PRIEPUSTU

Pod cestou v miestnej časti Košarisko bol vyústený priepust, bol podplavený. S pomocou chlapov na aktívnych prácach dostalo ukončenie priepustu nový vzhľad. Zároveň obec zabezpečila a zastabilizovala

svah v okolí priepustu. Ako materiál poslúžili skaly z búrania sypárne a betón. V dedine sa nachádza viacero takýchto podmytých ukončení priepustov, obec ich bude postupne opravovať a stabilizovať.

OPRAVA OBRUBNÍKOV

Obrubníky pri kríži na cintoríne boli vplyvom poveternostných podmienok narušené, preto sa samospráva rozhodla ich opraviť. „Nanovo sme osadili palisády a obrubníky,“ hovorí starosta Rastislav Suroviak. „Položili sme zámkovú dlažbu aj na ostatnú časť nad krížom, zároveň sme po troch rokoch obnovili náter na kríži.“ Práce vykonali pracovníci v rámci aktivačnej činnosti.

OPRAVA CESTY K BUČINE

Cesta v Bučine bola už dlhšiu dobu v zlom stave. Problém tam neustále spôsobovala spodná voda, ktorá vyvierala spod cesty. V zime povrch namrzal, čím vznikala hrubá vrstva ľadu, na ktorej sa kĺzalo a vznikalo nebezpečenstvo. Na uplynulom zasadnutí obecného zastupiteľstva poslanci zaradili túto investíciu do

tohtoročného plánu opráv. Po ľavej krajnici cesty obec vykopala hlbokú ryhu a zároveň cestu preťala v štyroch miestach, čím sa zamedzilo vyvieraniu vody na povrch. Tá sa zvedla drenážnou rúrou do zbernej šachty. Ak naďalej nebude spodnú vodu vytlačať na povrch cesty, obec tento úsek cesty zaasfaltuje.

NOVÉ ŠATNE

Tento rok sa samospráve podarilo dokončiť šatňové priestory pre futbalistov. Dopomohla k tomu dotácia zo Slovenského futbalového zväzu vo výške 10-tisíc eur a z Nadácie Kia Motors Slovakia v sume päťtisíc eur. Vnútorne priestory sú nové, majú moderné sprchy a toalety samostatne pre domácich a samostatne pre hostí.

Pred vstupom do šatní vznikla veľká prestrešená betónová terasa pre následné posedenie. Priestory bude obec využívať aj v zimných mesiacoch na fášiangovú zabíjačku spojenú so sánkovačkou. „Pevne verím, že nové priestory si budú naši futbalisti vážiť a prinesú im veľa víťazných zápasov,“ povedal Rastislav Suroviak.

KAPLNKA MÁ KRAJŠIE OKOLIE

Tento rok obec dokončila práce na kaplnke Pod zrázom.

Položila tam zámkovú dlažbu a vysadila kvety.

Práce vykonali obecní pracovníci a pracovníčky.

„Veríme, že sme týmto dali

nový impulz žienkam v miestnej časti Pod zráz a aj vďaka nim si krásny vzhľad táto kaplička zachová,“ povedal starosta Rastislav Suroviak.

„Pretože je to výtvarný náš všetkých.“

ZANIKOL DORAST I MUŽI

V roku 1976 bolo založené aj dorastenecké mužstvo, ktoré začalo hrať najnižšiu okresnú súťaž. V rokoch 1978 a 1979 túto súťaž opakovane vyhralo, ale nikdy nepostúpilo, pretože na vyššiu súťaž neboli peniaze. Toto mužstvo malo minimálne na krajskú súťaž. V roku 1980 skončila silná generácia hráčov. Bez nich sa družstvo rozpadlo, súťaž nedokončila. Od tých čias už dorastenci v obci nikdy žiadnu súťaž nehrali. Klub fungoval ešte niekoľko rokov v najnižšej okresnej súťaži, kde sa striedali dobré aj zlé sezóny. Do zániku okolo roku 1990 fungoval ešte pod meno RD Signál Pribiš. Mužstvo opustila značná časť hráčov, na zápasy bolo čoraz ťažšie nastupovať v plnom počte. Vo futbale nastal 20-ročný útlm. Obec vyčleňovala na športové aktivity mladých málo financií.

FUTBAL ABSENTOVAL DVADSAŤ ROKOV

Vzhľadom na rastúci záujem mládeže a detí športové fut-

balové vyžitie v obci sa sformovala skupina mladých ľudí z Pribiša. V roku 2010 založila občianske združenie, ktoré zastrešuje rôzne športové aktivity, ale hlavným zameraním je futbal. Svoje úsilie a voľný čas venujú na vytváranie vhodných podmienok pre šport a najmä futbal, lebo obec má vlastné futbalové ihrisko. To zdedené po predchádzajúcej generácii bolo nepoužiteľné, nespĺňalo kritériá ani pre účasť v najnižšej súťaži. Všetky finančné prostriedky, ktoré dokázali mladí pozháňať, investovali do obnovy a rekonštrukcie futbalového ihriska. Mladým futbalistom pomohol technikou Stanislav Melo a začali sa výkopové práce pre zavedenie drenážneho systému, rozšírenie plochy podľa požadovaných rozmerov, vyčistenie okolia od nízkeho krovinatého porastu a osadili sa bariéry okolo novovytvorenej plochy ihriska. Aby sa ešte zakúpil prevádzkový priestor pre komplexnosť športového areálu, organizovali sa tanečné zábavy. Všetky peniaze sa pou-

žili na jeho kúpu. Po 20 rokoch sa tak mohlo futbalové mužstvo Pribiša prihlásiť opäť do najnižšej oravskej súťaže - III. triedy dospelých, pod menom OŠK Pribiš.

NOVODOBÁ HISTÓRIA

Futbalové ihrisko nebolo spočiatku ešte schopné využitia, pretože práce si organizovali ľudia vo voľnom čase. Preto musel Pribiš odohrať prvé dve sezóny na ihrisku v Bzinách. Jesennú časť prvej sezóny nemal najlepšiu. Zaplatil nováčikovskú daň. Zimoval na poslednom mieste so skóre 3:33. Cez zimu však pribudli do kádra traja futbalisti a kvalitný tréner Pavol Bača, ktorý mal s mužstvom veľa trpezlivosti. Na telocvičňu v Kňažej sa futbalisti Pribiša poskladali a táto snaha im na jar priniesla ovocie. Z posledného miesta sa prepracovali na šieste a na konte mali sedem výhier, remízu a iba jedinú prehru. V obci zavládla eufória. Ľudia navštevovali zápasy a hráčov i funkcionárov hrial super pocit pri každom

vítazstve alebo strelenom góle. V sezóne 2011/2012 futbalisti Pribiša vyhrali III. triedu dospelých a prvý raz postúpili do vyššej súťaže. V kádri figuroval aj najlepší strelec Vladislav Brienik (17gólov). V roku 2012 finišovali na ihrisku úpravy. Novým cieľom OŠK Pribiš bolo založiť družstvo prípravky, aby naši budúci futbalisti boli od útleho detstva vedení k športu, netúlali sa po baroch a po pohostinstvách, aby pochopili futbalové vnímanie, jeho krásu a aby mal Pribiš vlastnú hráčsku základňu. V ďalšej sezóne postúpil Pribiš do najvyššej oravskej súťaže, kde je v súčasnosti pravidelným účastníkom. Najlepšie umiestnenie dosiahli futbalisti v sezóne 2018/2019. So štvorbodovým odstupom obsadili druhé miesto. Výkonný výbor OŠK Pribiš funguje v zložení - predseda Rastislav Suroviak, tajomník Ondrej Martvoň, finančník Vladislav Brienik a členovia Peter Zavodančík a Jaroslav Ďaďo.

ZDROJ: MY Oravské noviny

Sezóna 2011/2012

Dorastenecké mužstvo, rok 1976:

Horný rad zľava: Jozef Slávik – vedúci mužstva dorastu, Július Ďaďo, Milan Ďaďo, Jozef Maslík, Ján Kováčik (Kaplán), Laco Stolárik, Milan Fajber, Ludo Sojčák

Dolný rad zľava: Jozef Ďaďo, Miroslav Ďaďo, Dušan Sagan, Laco Ďaďo, Jozef Smiešny, Ludovít Grenčík

PRECHOD PRIBIŠSKÝM CHOTÁROM

Tohtoročný zimný prechod sa pre nedostatok snehu išiel na pešo. Napriek tomu sa podujatia zúčastnila viac ako stovka turistov. Štartovalo sa od kultúrneho domu. Pri Troch sosnách na zúčastnených čakal rozhorený

oheň, na ktorom si mohli opieť špekáčik alebo slaninu. Cestou turistov sprevádzal hrou na heligónke Rado Janík. Po príchode do kultúrneho domu si účastníci pochutnali na guláši a teplom čaji s rumom.

